

VAHŞİ BİR YAZ

Suat Kemal Angı

DÜNYA YANARKEN • TÜS • KARDAN SONA DOĞRU

AÇIK OKUMA

AÇIK
OKUMA

© Suat Kemal Angı • Vahşi Bir Yaz
<https://suatkemal.work/>

Kapak ve sayfa tasarımı: Suat Kemal Angı

(2026)

ISBN: 978-625-91785-3-0

Bu kitabın yayın hakları yazarın kendisine aittir. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında hiçbir yolla izinsiz çoğaltılamaz.

Suat Kemal Angı [28 Aralık 1966] ODTÜ Metalürji ve Malzeme Mühendisliği bölümünü bitirdi. Aynı üniversitede uzun süre araştırma görevlisi olarak çalıştı. Ankara'da yaşamakta, çevirmenlik ve editörlük yapmaktadır.

Sevgili/sevdalı okura...

Suat Kemal Angı

VAHŞİ BİR YAZ

AÇIK
OKUMA

1 DÜNYA YANARKEN

Yanarken...

Sevgili Lakandon 15

Dört Tane Duvar 18

Dünya Yanarken 22

Saf İpek 36

Haymatlos Kim 38

İsimsiz Şaire 42

Hangi Kulak 46

Yaşamak 51

Yandıktan Sonra...

Lakandonca 57

Bir Sonraki Şiir 82

2 TS

- Şairin iiri 99
Sen ve Ben 100
Deli Sevgilim 104
Ts Kristali 106
Gerilmenin iiri 113
ayırın iiri 127
Gevremenin iiri 136
Cevherin iiri 146
Mühendisin iiri 151
Atom Zamanı 158

3 KARDAN SONA DOĞRU

Hiçbir Yerde...

- İki Bahar 175
Japon Bonsai Sanatı 176
En Kısa Yolculuk 177
Abimin Yokuşu 178
Tonguç 181
İcat Günah 184
İnek 188
Uzak Bir Dünya 192
Döngüyü Bilmek 195
%50'nin İyimserliği 200
%50'nin Hayali 201
İdam Mahkûmunun Son Sözleri 202
İdam Mahkûmunun Son Dileği 203
Hiçbir Yerde 204

Yüzyıl Sonra...

- Kekre 213
Cömert Yaz 214
Ağır Mola 215
Yaşanmış 216
Yatay Yaşamak 217
Wittgenstein'in Metresi 218
Kubar Esrarın Üzerinde 219
Vahşi Bir Yaz 220
Çölde 221
Port Sudan 222
Susan İçin Kalp Ağrısı Duası 223
Kara Sagan Çılgılığı 224
Kardan Sona Doğru 225
Yüzyıl Sonra 228

VAHŖI BİR YAZ 1

DÜNYA YANARKEN

Deniz'e, Yusuf'a, Hüseyin'e...

“Melankoliğin kendisine uygun gördüğü
tek zevk alegoridir ve bu çok güçlü bir zevktir.”

— Walter Benjamin

Yanarken...

Sevgili Lakandon

Cansız bedenim yanıltmasın
Siz Lakandonları
Bir ahenk ararken annem
Geceseñasından daha hızlı açarmışım
Ve bir gün
Ben bir ahenk ararken
Rüzgârdan daha hızlı eseceğim
Kolayca affedeceksiniz beni
Ölüm olmazsa şiir olmazdı
Geçtiğim yerlerde
Sevgilime bedeldir suçlarım

Bir sonraki şiirde
Size burayı anlatacağım
Dilsizliğin masmavi kederini
Çayırılığı, Akçaağacı, Kuşu

Gerçek insanı gördüm
Gerçek dili konuştum
Deliren şairleri
Dünya'nın ötesini

Dört Tane Duvar

Elmanın dudaklarını bırak, morarsın ilkbahar
Kemikleri çözülsün şu cılız suyun, bekle
Serçenin de yavruları olsun
Dolaştığın bahçelerde kalsın, boş ver
Şarkı olduysa kesin değildir şiir
Sevildiğin binalardan kovulsun aklın

Suyun oldu çoktan oturduğun taş duvar
Emdi sevdiklerini oynadığın toprak
İskandil değilse kesin sığdır
Bir gemi gelir, hasretin büyüdüğü alıllardan, dalar
Havana düşen gül, çırpınır çıkmak için, ağlar
Kitaptadır kokun, karşılaşır bir gün

Göge bakmaktan yorulan, bahçedeki boş masa
Çağırır geçenleri karanlık sokaktan
Lamba değilse kesin aydınlıktır
Tut ki aklında tan yerini
Sabaha çıksın unutma beniler

Çiğdelerini bırak hünnabın, olgunlaşsın
Kalksın omzundan karayel, izin ver
Ayakların çıplak, gözlerin üryan
Perde değilse kesin gölgedir
Halı değilse, dört tane duvar, haykır
Yabandır bundan böyle aynadaki aksin

Dünya Yanarken

Aşk giderken ormana geldim atımla. Dünya'nın dudakları çiğli, gökyüzü narçiçeği pembesiydi ve top mermisi ağaçların koyu yeşili vuruyordu kıyıya.

Okyanusu geçmek için sandal kiralayan kaçaklar çılgınca yarıyor, ağızları tabanca haydutlar, tepesinde bay ve bayan sungurlar, kutsanmış ardiç ağaçlarının dallarında oturuyordu. Bir ceketle sırayla seks yapan dilenci kılıkli adamlar, kadınlar, domuz ayrığı otlağının etrafında çember oluşturmuştu. Aşk giderken telaş vardı ormanda, pus, uykusuzluk, savaş. Kötü cinslik ve sıkı pazarlık vardı.

Duvar kadar genişti gövdesi Doğu çınarının
Dibinde elleri bağlı, ayakta bir şair, gülümsüyor Dünya'ya
Kurşunların hepsi kalbime girsin nişancılar, diye bağırdı
Karşıda, on birinci emri bekleyen, tüfekli bir manga asker vardı

Bir ev yanıyordu sahilde, içinde birkaç insan
Herkes payını almıştı Güneş'ten, Ay'dan, Tahta'dan ve Hız'dan
Üç beş eşya, bir köpek, yeni kalkmışlar uykudan

Görün bakın, prenses yosun bıyıklı kurbağayı öpecek,
dedi küçük kız, herkes güldü. Dünya sınırlarına doğru
matlaştı. Köprübaşı küre, alizarinden yoğunlaştı.
En kanlı gerçeğin içinde grotesk bir masaldı.

Göğsünde kelebeklerle uyanmıştı sabah, başucunda annesi, ablası, teyzesi. Ev çatıda alev alev yanarken, hiç bitmeyen günlerden, gecelerden konuşuyorlardı.

İncir reçeli gibi kopkoyu bir anda
Sürprizlerle dolu bir yaz sabahı başladı
İpinden tuttukları balonların ucunda
Önce teyze, sonra abla, karışıp gittiler baruta
Mutlu biten bir öykü anlatmış elleriyle
Anne, küllere üfledi havadaki

Çatıdan inen, önce ıslı gözler girdi mutfağa
Yemek masasının yanındaydı kül sarısı köpekleri
Burnuyla bir deniz kabuklusuna bakıyor
Vah-vah-vah, diye havlıyordu

Buz kovařına dűřműř tűten bir tabak isticiridye. Ne?
Buz kovařına dűřműř tűten bir tabak isticiridye.
Kahvaltıda isticiridye mi yenir, dedi? Herkes gűldű.
İyi uyudun mu dedi teyzenin sandalyesi?
İyi uyudun mu dedi ablanın sandalyesi?
Sűnmemiř bir ařkı bekleyen kadınlar gibi
şallarına sarınmışlardı.

Karşılıklı oturdu annesiyle. Biz buyuz ve buradayız, dedi anne. Bu ve biz olmanın gururuyla bakmanın yanı başında, çağlayan dalgınlığın kıyısı vardı. Sonra iri bir istiridye aldı tabaktan, parmaklarına üfleye üfleye açtı, kedi dilini ağzına attı.

Bir hücumbot düdüğü duyuldu uzaktan.
Çi-çi, diye hapşırdı iki sandalye.
Vah-vah-vah, dedi köpek.
Neye üzüyoruz anne, dedi küçük kız?
Hiçbir şeye, dedi annesi
Keşke aslanlar ot yeseydi. Ne?
Hiç adil değil
Ceylanların ömür boyu tedirgin yaşaması.

Aşk giderken önce çatı, sonra mutfak yandı.
Okyanusta tekneler, havada karakuşlar, kurtlanmış haydutlar.
Bir manga süngülü asker, emir ve emir verenler.
Domuz ayrığı dünyada, son ceketsiz dilenciler.

Altın dişler, çelik diller. Konak ağaçlar, epifitler.
Yağmur, laterit, saf oksijen. Sürüngeñler, memeliler.
Top sesleri, kışnemeler. Mitralyöz piyadeler.

Aşk giderken koca ormanda
Beyaz mermerden bir Doğu çınarı
Bir sivrisinek
Bir de Maya atasözü ayakta kaldı

nikte' uma enga lala, cha lu'um' ukulala

Bir uçak çakılıyor, tizleşen rüzgâr sesini yırtıyor.
Sol kulaktan tavşan tarlasına.
Karanlıkta adeta, atım, dizginler ve ben.
Bir fısıltı şarkısıydı, hayatta kalmaktı.

Saf İpek

İyiliğin iplerinin
neden kördüğüm olmadığını
hiç merak etmedin mi?
Alış kolyenin
ayaklanan dillerin
kinnaba dizildiği
cesaretin ve ipeğin
Sirrus olduğu günleri
hiç hayal etmedin mi?

Biliyorum hep düşündün bunları
ama aspidistra telaşından
bulamadın yanıtları
söz verirken gitmeyeceğine
iyi romanların kahramanları gibi
gitsen de cebinde taşıyacağına gölgemi
söylerim sana yanıtları, kaderimi.

Haymatlos Kim

Nereye gidiyor gemi sarnıcında sıçrayan taşlar
Nereden geliyor atları karınlarından oklayan kurşunlar
Kuşku duyarken gökteki vatansız Sirkus'tan
Her ölümdede biraz daha uzaklaştık karadan
Morgda yatıp kalkıyoruz niceadır, yoğun bakımda topraklar

Koşuyor dörtnala katana, aşka ve faşizme gübre olmaya
Oksijen alevi günbatımında, parlıyor metal yelesi
Çaresi yok, kor gibi yanan sobayı kucaklamaktan başka
Mülk ve mülkiyet, ateşten beri, mülksüzlerden kalma

Öyle çok şiir yazıldı ki yolun ve yolcunun hatırına
Sözcüklerin canı, toprağın kaymağı çıktı, çürüdü tohumları
Öyle çok bekledim ki yola çıkmanı
Yol yolcu oldu, havada tutmaktan kollarım koptu

Yaladığın mektup zarfları, zamanın orlon kuşları
Yeter ki havanda kahve, umudun olsun yaşamada
Kopar diye korkma tuttuğun kayış, bas toprağa, çiğne otları
Uçmadığın gök, yüzmediğim deniz kalmamalı

İsimsiz Şaire

geçit gibi gurur gibi gibi gibi
bazı şüpheci sözcüklere yer yok şiirde
unutulunca çocukluğun gittiği dikmene
şarkıda resimde heykelde filmde

serin bir akşam başlıyor
Fourier serilerinde
azalıyor kompleksi
kimlik savaşının her türünde

oturmuş yağmura bakıyor içi yanıyor
gerçek olamayacak kadar güzel bir yerde
sarı fazla sarı beyaz fazla beyaz
hafif bile fazla hafif geri dönüşün çimeninde

yönünü şaşırmış
adını unutmuş
çevrilmiş içindeki gece
dümeni kırmış
demir oksit tepeye

Hangi Kulak

Kulak ötüyor

Hayır çınlıyor

Dinle bak

Cırcırböceği

Eşini arıyor

Cırcırböceği

Çiftleşip ölecek

Ses dışarıdan geliyor
Hayır kulağım ötüyor
Ben de duyuyorum
Sen ne duyuyorsun
Ses dışarıdan geliyor
Hayır kulağım ötüyor
Aslında çınlıyor
Çın çın ötüyor
Hangi kulağın ötüyor
Hangisi duyuyor

Dinledi ikisi de
Ayrı ayrı yatakta
Cırcır sabrıyla
Titan dikkatiyle
Hangi böcekse
Cırcır gibi ötüyor
Titan gibi yürüyor
Hayır kulak çınıyor
Sağ mı sol mu
Hangi kulaksa öten
Hangi kulaksa duyan

Yangın uğultusu

Rüzgâr fışirtısı

Otlak cızırtısı

Gecenin iniltisi

İnsan merakı
Hayvan telaşı
Dünya yanıyor
Dışarıda
Dünya yanıyor
Dünya yanıyor

Yaşamak

ağaçların kökleri
sirruların tüyleri
ışığın kırıntısı
ormanın yunağı
toprağın tınlısı
baharın çaylağı
rüyanın eksikliği
yaşamak bir fısıltının yarısı

rüyanın fazlası
atomun fiziği
varlığın tozu
horozun kendi sesi
dalganın mekanik gözü
yaşamak bir fisiltının yarısı

devrimin önsözü
sütün keşiğı
isyanın romanı
taşın buğday teni
dudakların neşteri
ruhlar kamera utangacı
yeryüzümün kül kavşağı
yaşamak bir fısıltının yarısı

Yandıktan Sonra...

Lakandonca

Sabah yeniden gün ışırken, aynı yoldan geldim atımla
K l olmuş ormana. Kuyruğu yanmış, Japon'muş.
Dünya'yı da almış, aşk giderken yanına.

Su bulmaya
Havaya uzanmış
Ağaç kökleri

Kuğu olmuş
Donmuş
Sirrus tüyleri

Atı bekliyorlar öpmeye
Işık kırıntıları
Korkudan kırıkmış alınları

Ağlıyor orman ateş
Yunacak yağmur arıyor
Otlar hamaklar tomurlar

Kum cam ve kil
Adamın ıslak eline hasret
Tınlı toprağı

Kıvılcım havuzunda kurbağa

Merhaba

Bahar aylağı

Gölün kırlık gömleği
İçinde uyuyan bebeği
Oklukirpiydi rüyanın eksigi

Köpek geldi havladı

Vah vah vah

Yaşamaktı fısıltının yarısı

Rüyanın fazlası
Büyük ağacın gölgesi
Kuşların senfonisi

Koptu ipliğim
Vahşi gündemim
Uçuyor atom fiziğim

Mekaniktir varlığın tozu
Horozun kendi sesi
Dalganın salkım gözü

Yaşamak fısıltının yarısı

Fısıltının yarısı

Yaşamak

Ch'upulal winik paal kahal
Devrimin önsözü
Anne baba che' portakal

Deniz äkna' k'in
Hun ka' ox
Acır her keştiği sütün

İsyanım romantiktir
Mis pek' tzhimin ha' lu'um'
Kedi köpek at su toprak

Kırkambar boğanak
Çırpar öğütür elerdin
Taşların buğday tenini

Deniz'in anası
Dudakların neşteri
Ester ol gel yanıma

Dolunaydan esen rüzgâr
Daha yeniyiz dünyada
Kamera utangacı ruhlarla

Çırpınan otlubağa
Kucakla ve dehle atını
Yeryüzümün kül kavşağına

Kedi geldi miyavladı
Vahim vahim vahim
Yaşamaktı fısıltının yarısı

Duydunuz mu
Yarısı
Yaşamaktı

Noi ox hach winik
Na' tet k'uk
ba'al ka'an di tanah

Noi ox nikte' paal che'
Tu chit ne kami kahal
Ta saku di mendes' ah

Bir Sonraki Şiir

Akçağaç Çınar'dı
Çayırılık Dünya
Kuş Jaguar'dı

Ben mutfakta yanan
Küçük kız
Rüyamda oğlandım

Üç birin, bir üçün
Dünya Ay'ın, Ay Güneş'in
Yıldızlar pirincin

Yağmur ateşin
Ok yayın
Sukabağı kovanın

Eksik olan fazlanın
Fazla Samanyolu'nun
Şair devrimcinin

Sirrus size bakıyor
Sirrus sizi gözlüyor
Sirrus gülümsüyor

Çelik altının
Diş dilin
Gerçek rüyanın

Okyanus delinin
Akıllı derenin
Toprak efendinin

Virgöl ünlemin
Aşk sonsuzun
Harf çizginin

Savaş, kan, gözyaşı
Saf algı, kusursuz yanılğı
İpek, iyilik, cesaret

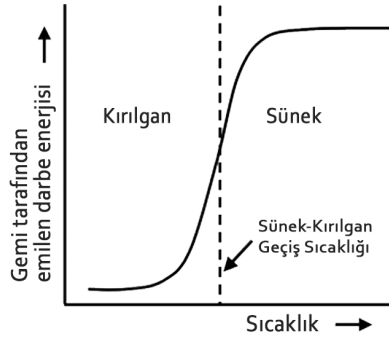
Dışında
Burada her şey
Her şeyin içinde yuvarlanıyor

Alegori
Uyanamayacağım
Rüyanın

6-8 Mayıs 2017, Ankara

VAHŞİ BİR YAZ 2

TÜS

*Metalin bayatına,
Hurda metal toplayana...*

“Nasıl ki her uçağın düşme tehlikesi varsa, her kitap da kendi içinde başarısız olma ihtimalini barındırmalı.”

— Enrique Vila-Matas (*Montano Hastalığı*)

Şairin Şiiri

Kalbimdeki bıçakla geldim
Önümde kaç nehir, geçmedim
Taraflım belli, kıyım belli
Ey beni mıknaatıslı
Kırmızı topraklara süren
Aklımda, safken tattığım cevherin

Sen ve Ben

Gel

Yol ve yatak arkadaşım ol
Sana çılgın şeyler anlatayım
Afrika'ya kaçan turnanın günlüğünü
Akıntıya karşı yüzen somonun hayalini
Boz ayının gördüğü rüyayı

Kabul etmezsen
Alnı benekli bir oğlak
Dizginime takılan gümüş pul
Gençliğime yiv açan pafta ol

Oku

Günlüğün on üçüncü sayfasını

Hayalin dönüm noktasını

Rüyanın açlık lokmasını

Beni boş ver
Asi bir felfelek ol

Deli Sevgilim

Karnının değil
Kalbinin yerini bilen okur
şair sevgilim

Tüm alığım sana
Seni arıyor Japon gözlerim
Gel ve bir daha gitme

Dokunursan sevince
Boğar dünyayı
Esrar yaprağımız
Yedi parmaklı

Tüs Kristali

Siz durup dinlenen vadi meltemisiniz
Bense yaz musonuyum, safir bir avizenin içinden
Kapkara bulutlarla gelen, tunç fırtınalar getiren

Siz bir ömür aynı kepekli şiiri yazdınız, ustalaştınız
Ben atomsal boşluğumda yankılanan her şiirden sıkıldım
Aynı dizede geçen aynı sözcükten, sıfat plğnden

Camdan bakıp homurtuyu dinlerken
Spleen besleyip *Melankholia* kopyalarken
Asırlarca Ts kristalini aradım
Amorf ya da is olduğunu bilmeden

Sizi gördüler
Sizin gibi yumuşak, deniz kara dağ adamları
Bir tomruk, bir avuç toprak, bir bardak su verdiler
Ama gözlerini açıp, dik ya da eğik
Fırtınaya bakmak istemediler

İnsanın içinde eser fırtına, sürgün yerine doğru
Benim sürgünüm Tüs kristalinin kalbi
Hiç bilmediğiniz ayakları, içkembesi, bağırsakları

Kanonik şairler sürtünmesiz
Top yuvarlayan memeli

Kara safra, hüznölü ester sonbaharım
Balgamım, çok delikli cansız kış ayağım
Sarı safram, alingan karnım, hırçın yazım
İlkbaharda ellerime bulaşan kan. Kan
Sizin için, hep sizin için

Spleen'in göğüs kafesinde
Humour'un pas tutmaz dilinde
Esrarım, yapraklarım, benliğim

Çizgisel kusurlarımla
Erimesden kalırsam sonraki yaza
Size silikanın aklına düşen Tüs'ün
Hatırda kaybolan Tüs'ün
Zifos' un kıskandığı Tüs'ün
Sırılsıklam yuvasını göstereceğim

Gerilmenin Şiiri

Maurice Blanchot'ya...

Rüyamda, rüyamsı şeyin içinde
Çekme deneyi numunesiymişim
Filvaki, noktasal bir hataymışım içinde
Numune çelikten, ben boşluktan varmışım

Sırtımda Dünya'nın ağırlığı
Göğsümdede Dünya'nın ağırlığı

Babam ekmek almaya gitmiş sabahın köründe
Annem kahvaltıyı hazırlamış
Ekmekler kızarıyor döküm sobanın üstünde
Yanık buğday kokusu doluyor burun deliklerime

Boşluk sünek midir, mat mıdır, saydam mıdır?
Bir hatayım çelik rüyanın içinde
Kollarımda Dünya'nın ağırlığı
Bacaklarımda Dünya'nın ağırlığı
Geriıyor beni makinist yavaş yavaş
Newton Newton bölü milimetrekare

Annem siniye koyduğu kahvaltıyı masaya taşıyor
Babam stüdyoya girecek, kravatını bağlıyor

Anne ben tokum, tokluğum gayet iyi
Esniyorum, esnekçe geriliyorum rüyamda
Uzarken inceliyor boynum, kollarım, bacaklarım
Daralıyor yeryüzüne açık gözlerim, kulaklarım
Martinime kim tanık olacak, mermi yoluma, barutuma kim?
Hurdalığa doğru akacağım birazdan

Anne dürtmekle olmaz, ışığı mı yak uyanayım
Baba ısıklıkla olmaz, filmimi aç uyanayım
Kayıyor çelik yatağım altımdan
Nefesim göğsümden, tırtıllar tenimden
Elveda demiryolum, çocuk arkadaşlarım

Sonra akmaya başladım
Önce adacio, andante, andantino
Vivo, presto, prestissimo

Her şey bir anda olupbitti
Annem beş yüz kere dürttü
Babam bin defa şakıdı
Sen beni bir kez bıraktın
Göğsümde elinin izi

Güneş bakıyor
Makine işliyor
Makinist not alıyor
Ay uyuyor
Ben uyanamıyorum
Akıp gidiyorum:

Ne zaman sokakta yürüyen bir üveyik görsem
Hemen kırlangıç kılığına girer, üstünde süzülürdüm
Rüzgârın molasını kollar, akbasma pal kardeşliğiyle
Dostum sen kafeste mi doğdun, neden korkuyorsun?
Uçsana, uçsana derdim

Bir eşik daha, hızla yaklaşıyorum
İçim yanmaya başlıyor, atomlarım üşüyor
Kayak tatiline çıkmış tüm kardeşlerim
Bir çatırtı, bir daha, kopuyor çelikle bağım
Oysa ben metal değilim
Noktasal bir hatayım
Havayım, boşluğum, nefesim
İşte boynum
Sündüm, çiçek sapı kadarım

Son eşik de geçildi
Yıkım zamanı yakın
Duymuyorum
Ağırlığını Dünya'nın:

Ne zaman çiçeklerle kelebekler savaşsa
Düzensiz kırlara koşardım
En algın bitkisel yaşamı bulur
Üzerine titrer, gıptayla seyrederdim
Bu arada çoktan ayırık kılığına girmiş
Ot diliyle düşünmeye başlamış
Benzerliğin büyüüyle delirmiş olurdum
Sonra aklımdan kalemlerimi çıkarır
Gönüllü bir arkadaşımı boyardım, ıplak –
“Yaşamın kıyısında tutunabilmek için mi iek topluyorum?”

Ne yaklaşabileceğim bir gerçeklikti şiir
Ne kesinlik, mptelaydım sadece
Varlığını bilmediğim gecenin hiyeroglifine
İçimdeki yabancı kurt heykelin pençesine
Dşnkeş balıkların erotik sevincine
Okudum, yürüdüm, baktım, zdm
Yolun sonuna geldim
Sessizliğin sesine

Umutsuz olmam gerekiyordu oldum
Putum yoktu, yine de caydım
Tanrım yoktu, yine de kaçtım
Şaşırdım, dalgalandım, yandım
Ufkum Muson, geleceğim Fırtına

Kopacaktım
Koptum

Çayırın Şiiri

İçimdeki kurda rastlamadan önce
Bir Mavi Muhabbet Kuşuydum
Cathay'a rastlayınca Kar Baykuşu oldum
O kadar sakardım ki kendimi gerçek sandım
Az kalsın gökdelenimin penceresinden atlayacaktım

Sonra tekrar ormana gittim
Karlı bir dağ vardı önümde, tırmandım
Nefes kesen bir Kar Leoparıydım
Çığla birlikte, çığın içinde, kahkahayla yuvarlandım

“Çölde”

Acı kalbini sevinçle yiyen bir yaratık gördüm
O kadar susamıştım ki insanı hayal sandım
Az kalsın serabı gözlerimden oyacaktım

Yürüdüm, hep yürüdüm
Büyük konglomera çayırılığında
Bir çiğ balık atladı önüme, adımı sordu, söyledim
Sonra onu ateşte pişirip yedim
O kadar açtım ki, porsuğu edebiyat sandım

Yürüdüm, hep yürüdüm
Çayırılık hiç bitmedi

Ah bir kez uzandım
Sırtüstü ağzımda ot
Saçlarım ot, parmaklarım ot

Biliyorum hiç bitmeyecek
Yanacak, kavrulacak
Sonra tekrar yeşerecek

Korkusuz Porsuk gerçekten edebiyatmış
Sabırlı taşlara resim yaparken anladım

Şimdi bir anız uykusuyum
Uyanınca kurt olacağım
*Bozkırkurdu'*ndan başka kurt tanımadım
Geceydım, geceyim, gece kalacağım
Görünmedim ki hiç vazgeçeyim

Gevremenin Şiiri

Babam Hanmış annem Aynu
Biraz Mandarin biraz Haiku
Ben melez oğlan
Gözleri yassı deniz kabuklusu

Babam denizci, kutup yolcusu
Gemisinin kık aynalığında ejderha yontusu
Annem asil bir modistra, kaptanın *Utari*'si
Yolculuk en kuzeye, Ejderha körfezine
Buz dehşetiyle sürmekte, soğuk savaşların on üçüncüsü

Şafak kızılığında, körfezin ayaz suyunda
İlerliyor gemi, saatte üç deniz düğümü
İskele baş omuzlukta buz gibi bir rüzgâr
Sancak kış omuzlukta buz gibi bir rüzgâr
Sanki kısıp almış gemiyi iki rüzgâr
Karinası buzun içinde, buz tutmuş çelik bordası
Buz tutmuş alevi içinde, kıçtaki ejderha kabartması
Ama tüm bunlara alışkın, tecrübeli kaptan

Sıcaklık yarım derece düşer düşmez
Bakın, sadece yarım derece
Buz tutmuş Aynu insanı annemin bıyığı
Buz tutmuş Han insanı babamın sakalı
O güne dek lastik gibi sünen koskoca çelik gemi
Çubuk kraker gibi kırılmış ortasından

Uğur getirirdi ejderha Doğu'da
Sonsuz iyilik, bilgelik demekti
Deniz buz tutmuştu sancakta
İskelede, pupada, pruvada

Uzun yıllar gemilerin çeliğini
Ejderhanın camlaştırdığına inanıldı
Ve bir Buz Ejderha anlatıldı

Ejderha için kâğıt sürgülü kapıya, Tatami hasırına
Fusuma kumaş panele ve Byobu paravana yapılan
Japonca resim şöyledir:

昔々すべてが午後の茶道に博物館から行こうとしていた

Ejderha için seramik vazoya, taş davula
Kabak kepçeye ve ipek kumaşa yapılan
Çince resim böyledir:

很久以前 一切都是從博物館去參加下午的茶道

Ejderha için denizcilere anlatılan Japonca masal şöyle başlar:

– Evvel zaman içinde bir ikindi vakti

Her şey müzeden çıkmış çay törenine gidiyordu.

Ejderha için denizcilere anlatılan Çince masal böyle başlar:

– Evvel zaman içinde bir ikindi vakti

Her şey müzeden çıkmış çay törenine gidiyordu.

Cevherin Şiiri

Demir cevheri minerallerini tanıyan var mı aranızda?
Yoksul goncalarını toprağın, bir bakışta
Dağlara, ovalara, anneye, babaya, oğla ve kıza
Magmatik kayalara, metamorfik kayalara
Volkanik taşların kömür damarlarını kestiği kayaçlara
Sülfür yataklarındaki hidrotermal konturlara
Bakınca tanıyan, gülümseyen var mı?

Kırmızımsı kahverengi, grimsi-siyah-kırmızımsı
Çelik grisi siyah, yeşilimsi siyah, siyahımsı sarımsı
Metalik pirinç sarısı, kahverengimsi turuncu, *opaque*

Manyetit, Hematit, Limonit, Siderit, Pirit

Kimyasal bileşimlerini, çizgi renklerini, kristal biçimlerini
Dilinimlerini ya da ikizlenmelerini
Nasıl oluştuklarını sormuyorum, ya da ayırıcı özelliklerini
Bunların hepsini biliyorum ben

Siz, şii ve parayı bir bakışta tanıyanlar
Kan dolaşımını dengeleyen
Beyin fonksiyonlarını artıran
Hazımsızlığa bire bir
Enayi altınını görseniz tanır mısınız toprakta?

Mühendisin Şiiri

Metalin efsunlu ömrünü bilen
Malzeme mühendisi arkadaşlarım var benim
Bazıları sanatçı, hiçbirisi şair değil
Ama hepsi *deep down* kâtip, en azından gözleri

Çünkü gözlerin önünde gözler var
Gündoğumu serinliği, günbatımı kızılığı
Sıradağların zirvesi, oksijenin en temizi
Zekâ edep öngörü
Çöl yoksunluğu ve ormanın zenginliği

Ah deli bir şey
Potadan akan çelik, üşüyen kum, ısınan hava
Namlusu yivli tüfek değil, menzili sivil karabina

Sinirlerinden rendelenen sular geçer
Koşan eksicikler, titreyen tane sınırları, grafit elmaslar
Asit-su-dağlama, alümin billurları ve saykal
Alfa Ferrit, Bay Perlit, Bayan Ledeburit ve Dikenli Martenzit

Karanlık oda gözbağı var
Elektron ve mikrop ölçer
Ölümsüz çelik perdeler, telli arsız çalgılar
Piyanonun çarpıntısı, kemanın nabzı
Muhteşem

35 mm siyah beyaz film, *agrandisseur*
Gazoz kapağı açacağı ve spiral günışığı tecrübesi
Tavlu, köpüklü bir banyo ve en az üç moleküler banyo
Sihrimizin geliştiğı, durduğı, sabitlendiğı
Kartlar var klorürlü, bromürlü
Klorobromürlü, pankromatik

Cumhuriyetin aydınlığı, müzenin efkârı
Çınar yaprağının direnci var, kompozit bilgeliği
Kale, Ankara, takımyıldızlar

Ağız tadı, seyir zevki, pinpon topu hafifliği
Gözlerin, gözlerin önünde
Seramik inceliği, yanma bilinci, yüksek fırın işçiliği
Sınıfta sigara içtiğimiz o metis Türkiye var

Atom Zamanı

Sanırım ben 19 yaşımda
Bir gölden atomun apokaliptik çağına girdim
Bunu anlatmak çayırılık kadar güç
Eksik kalacağını bilsem de denemeliyim
Bir de çok zaman geçti, üç saniye kadar

Şiir içime kesik kesik damlamaya başladığında
Metalografi dersini ekmiş ormana gelmiştim
Çiçeklerle kaplı bir çayırılıkta, düzensiz bir kırdaki
Çayırılığın ortasında bir granit kayada
Yağmurun altında oturuyor, aşağıya ve yukarıya bakıyor
Dünya'daki yerimde atomların hain dizilişini düşünüyordum
Güneş tepemden düştü düşecekti suya

Saçma sapan konuşan, tuhaf hareketler yapan, sarhoş ve dalgalı
Abuzambak otlarının arasında, mor şapkalı papağan çiçekleriyle
Örtenek gibi eflatun beyaz aspidistralar arasında
Kırmızı beyaz minicik damlalık lotalar vardı
Ashkhen ve Kataigıda komşularımızdı
Kadının bulutsuz gök mavisi, adamın siyah elmas gözleri vardı
Gelincik balıklarıyla çakal erikli yahni yaparlardı

Ay tepeme yaklaşıp bakışım uzayınca
Bahar aniden kayboldu, güz çıkageldi
Ayaklarımı sarkıttığım çayırılık berrak bir göle döndü
Dibi görünüyordu, içinde ben de vardım
Süt kadar çıplak, yüzüyordum sapsarı bir lotanın yanında

Daha önce de söylemiştim:

ben önce iki kişiydim
kırıldım tek kişi oldum
ama hep üç kişiydim
hiç değilse iki kişiydim

Lotaları çok sevdim, onlar da beni sevdi
Hemen kaynaştık, arkadaş olduk
Tüs dedikleri camsı bir yosunla besleniyor
Dibine çışlerini yapıyorlardı
Onlara yahni olmamayı öğrettim
Onlar bana bir şey öğretemediler, sadece gösterdiler

Bir gün, dibine çışimi ve su içet gibi yaparken
Çamura gömölü hiç eksilmeyen Tüs'ün kristal kafesini gördüm
On beşinciydi yuvası
Suyun ve beyazın tonlarında göz alıcı
Öpülesi, mucizevi
Çok heyecanlandım, üç koca kök Tüs yedim
Lotalar çılgınca alkışladı beni

Sonra ektiğim derste öğrendiklerim aklıma geldi
Bu genişlik balıkgözlerin hayalkeşi yüzündendi
Bir sokağın, bir mahallenin, bir şehrin fazlasıydım
Tüs amorf tu, fırında balıktı, tavlınması gereken kalıntı enerjim

Gölden ayrılırken kış gelmiş, her şey değişmişti
Okula mecburen bir sömestr ara verdim
Sonra, uykunun henüz keşfedilmediği bir gün
Masalın beni hayatın ve insanın güzelliğine inandırdığı gün
Fotoğraflarım, 5000 Kelvin ışığım, el değmemiş zamanım oldu
Yeni parmaklarım, yeni sevgililerim, yeni bir kaderim oldu

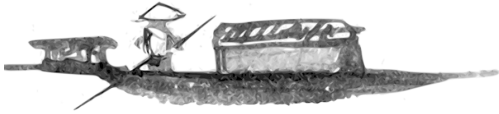
İçime rüzgâr girdi, içimden fırtına çıktı

Ashkhen ve Kataigıda çocukken komşularımızdı
Gelincik balıklarıyla çakal erikli yahni yaparlardı
Bıraksalar eminim *Lota vulgaris* profesörü olurdum
İyi ki bırakmadılar, böylece gönlümce, serbest yüzebildim

14-19 Mayıs 2017, Ankara

VAHŖI BİR YAZ 3

KARDAN SONA DOĞRU

Haiku'dan önceki son durakta oyalanan rüzgâra...

“Ey rüzgâr, yolun dostların bahçesine uğrarsa
sevgiliye selamımızı arz et, sakın unutma ve tarafımızdan
De ki: Adımızı neye anmıyor, neden bizi kasten hatırdan
çıkartıyorsun? Zaten anılmayacağımız bir zaman gelecek!”

— Hafız-ı Şîrâzi (*Hafız Divanı*)

Hiçbir Yerde...

İki Bahar

Affedilecek bir şey yok
Bulutlar ve yollar var
Tut elimden ya da bırak
Pontonu iterken rüzgâr
Irmağı emerken güneş
Gülü döverken sağanak
Gözlerini öptüğüm mevsim

Söküğümüz iki Dünya
Sırrımız toprak
Acımız tohum
Fidanımız Ferrari

Japon Bonsai Sanatı

Annem gülen gözlü yeşil Zelkova
Babam böcekkabuğu ağlak Pagoda
Ya da Keyaki ve Sofora
Biri bir parkta biri yol kenarında
Biri dört mevsim biri beş
Yaş itibariyle zeytinle akraba

İki kazulet gölge altındadır
Kâğıt evler ülkesi
Şiir budamanın bilgisi
Takmak gerekir ve yatıp kalkmak
Devlerin bücür şapkası
Minyatür atası

En Kısa Yolculuk

Aramak neşter kesîğî
Kaybolmak suyosunu
Bulunmak kâbus

Ah senin akdiken göğsün
Dere dibi ağzın
Çangalları üfleyerek deviren

Yelkenimi saran alevlerin
Dişlerini kayığıma geçirdiğın gençliğın
İtbacağında rüzgârımı eskiten

Abimin Yokuşu

O bahar yirmi bir yaşındaydı
Çantası bez ayakkabısı
Gülüştü sarı saçları
Anneme sarılıp çıktıydı evden
Aprilin son akşamı

Üç gün sonra döndüğünde
Kıpkırmızıydı
Gülüştü ve saçları
Çantası kaybolmuş
Yırtılmış ayakkabısı

Yıldızı ay elli dokuzunda şimdi
Hâlâ işçi dünyanın yarısı gibi
Toprağı biliyor suyu tutan elleri
Tohumu tanıyor elektriği tatmış teni
Her Mayıs sabahı güvercinleri düşünüyor
Ve yokuşta ezilen gelincikleri
Bu yaz cevheri zenginleştirmek niyeti

Tonguç

Boynu bükük birkaç şey arasında
Pratik duruyor aklımızda
Gövden gibi
Kocaman ve bütün olarak

Toprağın şiiiri buğdaydı
Terin şiiiri ekmek
Çiçeğin ağırladığı böcek

Öğretmenin gönençti
Çocuğun gülümsemek
Gelecek

Hasat zamanı şimdi
Dönene dek bahar
Tarlalarda biçerdöverler
Kalplerde Mozart

İcat Günah

Tütün kokardı ilk sevgilimin sinema salonu ağzı
Meme Başları ve Yılan Nehri
8½ tütün kokardı ve Ayna
A Bey Port Sudan Palyaço Ruşen

Tütün kokardı 9. Senfoni
Cenaze Marşı ve Hava
Yürüyen ve İşaret Eden Adam
Şemsiyeli İnek Sirk Atı
Apollo'nun Daphne'ye Sarıldığı An
Ayı Seyre Dalmış Adamlar Kadın

Tütün kokuyor Taş Kalpli Kantosu
Daha dün ölen Simeon amcamın
Göze çarpmadan ses çıkarmadan
Dalgalar dumansı dikkatli nazik
Ayrılıyor her nefeste içimizden

Tütün kokuyor Ansel dedemin karton tabiatı
Şarapla ıslatıp göğce yapıştırmış kayalıkları
Karanlıkta kibrit dağıtıyor ayılara
Eteğine düşmüş dağın sarhoş yıldızları

İnek

Kesilmeme garantisi verilirse
İnsanlığımı bir inekle rahatlıkla değişebilirim
Yaşım müsait tanıklık önemli
Kuşun dalın canına ya da insanın insanın

İlk gün tedirgindim
Davullar koşarak iniyordu tepeden
Ağaçlar suyla oynuyor
Köpekler acı acı havlıyordu
Geceye kadar sürdü şamata
Sonra bacaklarımı kırmak
Boynumu kıvrıp mememe yaslamak
Uyumak istedim
Uyandığımda ayaktaydım

İkinci gün
Karnımın üstüne yatmayı becerdim
Dünyayı kaygısız seyredemesem de
Ağzıma ekşi otların ve taşların şeklini verdim

Üçüncü gün

Gözlerimi bir an yumup gülüşünü düşününce

Bir trende olmam gerektiğini anladım

Senin ve akasyaların rüzgârı peşinde pişman

Yine de acının yine de kahrın insanlığın

Şafak sökmek iniltisi dinmek üzereydi gecenin

İki kişi geldi sözlükle konuşan

Sonra biri bir kanat uzattı diğeri sırtına taktı

Kalkamadım kafamı bulamadım

Benim kanımdı ıslatan ot halıyı ve doyuran

Altındaki miniskül dünyalıları

Uzak Bir Dünya

Oğlum çok soru soruyor
Kare evlere neden daire demişler diyor
Dünü yarınla karıştırıyor
Devrik cümleleri hiç sevmiyor
Eşanlamalı sözcükleri akıl almaz buluyor
Sözlükten bir sayfa yırtıyor
Günlerce onunla yaşıyor
Uzayı atomları ışık hızını merak ediyor
Zerre hevesi dışında bana benzemiyor

Onu dinlerken bir alpara oluyorum
Dalgaları sahilime devrilecekken
Arabam geri geri gitmeye başlıyor
Aklımdaki akvaryum fokurdayıp taşıyor

Pencerenin içine elma koyabiliyor
Bilmiyorum bunu nasıl yapıyor
Onu dinlerken
Kalbim tamtamını akort ediyor

Döngüyü Bilmek

Kum saati yarıyı geçmeden
Kurumuş bir gül kokla dalında
Dikeni evcilleştirecek bir sözcük ara
Baharı yolcu et küçük parmağınla

Bir kasap dükkânının önünde dur
Çengellere asılmış tatlı hayatlara bak
Bir köpeğin burnunu kaldırıp gece
Neden havladığını düşün boşluğa

Zamanıdır iki satır yazı yaz ona
Suyun ağlayışını gördüğünü anlat
Masa örtüsünün deliklerinden söz et
Çizgilerin kederli geçmişini hatırlat

Kum saati yarıyı geçtiğinden beri
Tanıştığın canlıların tanıdık gelmesinden
İnsan sevgisinin çıktığı gezmeden
Toprağın salladığı karanlık elden

Uyanır uyanmaz gözlerini yum
Külü kucakla ateşi hayal et
Tarifsiz bir şey döngüyü bilmek
Göğsünde başlayıp göğsünde bitmek

%50'nin İyimserliği

Bir elmanın yarısı
Bir dağın güneşli yüzü
Gövdenin kalp atan tarafı

Diyalektik tepside
Bugün zeytinin
Yarın toprağın
Suyun tadının
Çocuk gülüşünün
Çiçek hüznünün
Hepsi
Senin
Benim

%50'nin Hayali

Bir ömür var ağlayan tohumda
Aranan sarı kızaran ufukta
Toprak savaşız güzel
Gökyüzü meleksiz
Çiçeklerin saçları bile esinli
Yol gazelsizse aşk zahmetsiz

İdam Mahkûmunun Son Sözleri

Çocukken şatoların yapıldığı
Hayaldeki denizin
En kuytu ormanın
En yüksek dağın
Babamın çalı çırpı masalı

Rutindir eteğinin kumaşı
Monotondur astarı
Sesi kuru sabun sesi annemin
Suya düşerken kül
Yaprak dizdiği mil

Ahlar Köprüsü'nün penceresinde
Kalp gibi özlüyorum dans eden göğsünüzü
Pişmanım öykünüzü dinlemediğime

İdam Mahkûmunun Son Dileği

Ben Kübalı bir anneyle
Moğol bir babanın oğlu
Bir geyşanın âşığı
Buz Denizi'nde rakı
Keçinin damağında kahve
Sahra'da balık
Tekilada yosun
Gökte kavun
Olmak istiyorum

Hiçbir Yerde

Sokakta tekerlek izi
Çocukların bağrıışları
Bir çuval sıfat
Dünden kalmış hepsi
Aklımda otokritik
Morötesi

Saate kıra tütüne çaya
Sineğe bile hatta kara
Tüm ketum hatırlatıcılara

Dalganın betonu olsun
Kaplumbağanın kurnazı
Tilkinin yorgunu
Civcivin sabahı

Kedinin ciğeri
Köpeğin kemiği
Kadının sunacı
Bulduğu anda
Alıp kaçması

Yıldızlar sönüyor
Gece şişmanlıyor
Hatırlıyorum içimde

Dünyanın kuğusu vardı
Bulutun sevdası
Kuytuluk fazlası

Ama adam hiçbir yerde
Yaşardı belki
Yürekten daha ikramcı

Yüzyıl Sonra...

Kekre

Bugün güzel bir gün sen de güzelsin
İçinde yaşanmamış günler biriktiren gün
Bin yıldır yollardasın geçmişin geleceğinde
Aklımı kaçırayım da planların değışsin

Cömert Yaz

Ekonomi çalışırken
Gömleğinin düğmelerini
Çözerdin bilmeden

Seni o cömert yazla düşledim hep

Acıkınca sırtüstü uzanır
Ellerimi memelerimin üstüne koyar
Zeytin yediğini düşlerdim derdin

Beni o cömert yazla avuttun hep

Ağır Mola

Her kayıp zamanda en başa dönüyorum
Çocukluğumda suyu dura dura içiyorum
Bardak camdanmış ben tenden
Doyunca kaçan boşluğunu bırakmış

Ah birikirken hissedebilsek anı ve resimleri
Bilsek kuşlar gibi sözcüklerin de geri geleceğini
Cellatların hiç konuşmadığını öğretti beklemek
Susmanın kadına bitimsiz bir zevk verdiğini

Yaşanmış

Onda aradığım
Uğur böceği zahmetsizliği
Kelebek direnci
Dolunay kıvılcımı
Çağlayan yavaşlığıydı

Şiir değil belki ama tarifi böyle
Muhallebi kıvamıydı

Yatay Yaşamak

En güzel yatay yaşıyor
Yüzerken mesela
Enerjin potansiyel
Sudan aciz

Sevişirken mesela
Ne fizik bengi
Ne coğrafya nazik

Uyurken mesela
Apneni saymazsak
Gani gani rüya

Ölürken mesela
Baudelaire Ayhan Işık
Ahmatova sihir seher

Wittgenstein'in Metresi

Ne bir zamanlar suyu içilen ırmakları toprak yolları
Ne ağızda oyuğu kalmış dişleri yeşil zeytinleri
Ne ilk gençliğin ayarsız enerjisiyle dolu Romantikleri

Yunanistan kırsalında gezen yaşlı adam
Sapsarı tarlalara ve düvenlere bakıp
O ahşap yol levhasından
Neden mezar taşına çıkılmadığını düşündü

Sonra ürperdi
Ölene kadar bunu düşünecekti

Kubar Esrarın Üzerinde

Epeydir yazın okunmuyor
De'leri da'ları boş ver ki'leri de
Onları editörler halleder

Zavallı bir kırkayak vardı
Hâlâ duruyor mu cebinde
Yirmi ayağı sevinç yirmisi keder içinde

Vahşı Bir Yaz

Bir at ayağını burkuyor içimde
Bil diye söylüyorum
Muson gibi ağlıyor jazz içimde
Bil diye söylüyorum
Tüm cennetler yandı içimde
Bil diye söylüyorum
Kirazlar gibi kurtlanıyorsun içimde
Bil diye söylüyorum

Şu sokaktan dönünce evin vardı
Karşıda eski bira fabrikası
Bil diye söylüyorum

Çölde

Seni bekledim kuruyana kadar
Göl olşam mutluluk görünmek derdim
Tarifsiz bülbulün sesine
Gereksiz değil hasretim

Port Sudan

Terk etmek lal olunca
Unutmak kadar zor bir bedeni
Yürümek tek başına

Onunla limandan çıkmak
Sarılıp parka gitmek
Kuşları tekrar sevmek

Susan İçin Kalp Ağrısı Duası

Bu çığlıkla çekiliyorum barbar gecenizden
Şafağın göğsünden buzultaşların dilinden
Cansız ruhum hırsız feneri evinizde
Gözlerim eksik bakacak ekmecenizde

Kara Sagan ıglığı

Bir gün siz böyle g  erken
Ben aklımı kaçıracağım
Mızırdanan g kg vercin
Oyunbaz guguk ku u
 alıdan yapılmış  itte
Kum  rdeği kestane
Kollarımın da adı geçsin
Kelaynak sözlüğünde
Atalarınız Ejderha
Ejderha
Çinli dostum
Ejderha

Kardan Sona Doğru

Eksik kalandan artan
Siste önce sahiden
Kaybolan mı sona erecek
Ne aranmak ne bulunmak
Güneşim sıcacık

Eriyor kar gibi annem
Eriyor kar gibi babam
Hep yolcu hep vatansız

Teyellesin gömleğini göğsümde
İpliği ipek kış
Kalbimde üzgün bir arı
Hep gülümseyecek

Yüzyıl Sonra

Şafak yine söker
Değirmen yine döner
Her ömür bir kadınla başlar
Mevsimini kucaklar
Yalnız sezgi isimsiz yaşar

Ben hurufatı düzleyen kama olacağım
Minicik bir yüzün mum kalıbı
Böcek gözün saydam kıvrımı

Görünmemem bu yüzden
Sudan sabırlı
Ateşten iletken

Annem şair olacağımı anlayınca
Benden önce okurumu doğurmuş
Bir kütük bir balta bir kova kan
Ağaç dili demir dili kuş dili
Önce onlar ölecek sonra ben

31 Mayıs – 30 Haziran 2017, Ankara

AÇIK
OKUMA

VahŖi Bir Yaz

Bir at ayağını burkuyor içimde
Bil diye söylüyorum
Muson gibi ağlıyor jazz içimde
Bil diye söylüyorum
Tüm cennetler yandı içimde
Bil diye söylüyorum
Kirazlar gibi kurtlanıyorsun içimde
Bil diye söylüyorum

Ŗu sokaktan dönünce evin vardı
KarŖıda eski bira fabrikası
Bil diye söylüyorum

A  I K O K U M A
suatkemal.work